

Any 2021. Estem acostumats i acostumades a sentir parlar als mitjans de comunicació d'avenços mèdics, de noves tecnologies que semblen tretes de pel·lícules de ciència ficció, d'èxits esportius, acadèmics, polítics o socials...

Repeteix, any 2021. Ens creiem civilitzats, primer món, segurs, més forts, i més avançats que mai.

I malgrat això, continuem escoltant altres notícies que glacen la sang.

Atenció, que les dades esmentades a continuació són només de CATALUNYA.

- 8 víctimes mortals per violència de gènere fins al moment-
- més de 10.000 denúncies en el que va d'any, per violència en l'àmbit de la parella
- 9 casos registrats de matrimonis forçats, 6 dels quals, de menors d'edat
- 6 casos de mutilació genital femenina. Sí, senyors i senyores, al primer món!

També fa esfereir-se l'augment d'un 45 percent de les violacions, el que significa una mitjana de 3 violacions de dones, noies o nenes al dia.

Repeteix: Això està passant a Catalunya! Ara! Cada dia!

I les estadístiques mostren només les dades denunciades, però la realitat oculta és molt més greu i crua.

Podriem continuar amb més dades sobre la trata de dones, noies i nenes, sobre l'explotació sexual i laboral, sobre maltractaments físics i psicològics.

I, si anem encara una miqueta més lluny, o més ben dit, més apropet nostre, hem de suportar al dia a dia la desvalorització, la humiliació, el menyspreu, i no ens oblidem, del tipus de violència socialment acceptat: acudits masclistes, publicitat sexista, anul·lació de les figures femenines en la premsa, control i qualsevol altre tipus de micromasclisme al que totes estem malhauradament acostumades.

I, vull que tots i totes els que estem aquí presents ens plantejem com és possible que en ple segle 21 continuin passant aquestes coses.

Com pot ser que les dones, noies i nenes haguem de patir diàriament diferents tipus de violència només per raó de gènere.

PROU! N'estem tipes de tenir por. Por per les nostres mares, les nostres amigues, germanes i filles. Por per una societat que evoluciona, canvia i progressa en tots els àmbits menys en seguretat envers la dona.

Exigim unes lleis que ens amparin, que s'endureixin i siguin coherents i justes. Què ens protegeixin de debò.

Necessitem una societat igualitària i segura. Una societat en la que puguem viure, sentir, treballar i sortir i tornar a casa sanes i estalvies.

Volem deixar d'estar controlades, jutjades i culpables pel nostre físic, per la manera de vestir, de pensar, d'expressar-nos o de ser.

ENS VOLEM LLIURES; ENS VOLEM SEGURES i SOBRETOT, ENS VOLEM VIVES!